

صدمات منجر به مرگ ناشی از انفجار مهمات به‌جامانده از جنگ

پیمان آسترکی* MD، مریم احدی^۱ MD، سهیلا نریمانی^۱ MD

آدرس مکاتبه: مرکز تحقیقاتی علمی و آموزشی، اداره کل پزشکی قانونی استان ایلام، ایلام، ایران
peymanastaraki@yahoo.com

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۸/۳/۱۷

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۶/۱۱/۲

چکیده

اهداف. حفظ سلامت و جان کارکنان نظامی به‌عنوان نیروهای تخصصی و آموزش‌دیده که مسئول تأمین امنیت هر کشورند از اهمیت بسیاری برخوردار است. موثرترین روش در اداره و کنترل صدمات ناشی از انفجار در کارکنان نظامی شاغل در مناطق مرزی آلوده به بقایای مواد منفجره فراموش‌شده منوط به شناخت اپیدمیولوژی این‌گونه حوادث است. این مطالعه با هدف شناسایی افراد در معرض خطر و مهم‌ترین عوامل ایجاد مخاطرات جانی و آسیب‌های ایجادشده در این قربانیان انجام گرفت.

روش‌ها. این مطالعه توصیفی-مقطعی گذشته‌نگر با بررسی پرونده‌های اجساد نظامیان قربانی انفجار طی سال‌های ۸۵-۱۳۷۵ در اداره کل پزشکی قانونی ایلام انجام گرفت.

یافته‌ها. ۵۴ نظامی طی مدت مطالعه در اثر انفجار انواع مواد منفجره به‌جامانده از جنگ کشته شدند. ۸۱/۵٪ قربانیان ۱۹-۲۱ سال سن داشته و ۸۵/۲٪ سرباز بودند. انفجار مین عامل مرگ ۶۸/۵٪ قربانیان بود. ۳۸/۹٪ آنها دارای صدمات متعدد و کشنده در تمام اعضای بدن بودند؛ به تفکیک صدمات کشنده، ۸۱/۵٪ در اندام‌های تحتانی، ۷۹/۶٪ در اندام‌های فوقانی، ۷۷/۶٪ در ناحیه شکم و قفسه سینه، ۵۱/۹٪ در ناحیه سر و گردن مشاهده شد. ۸۳/۳٪ صدمات به‌صورت آنی کشنده بودند و در ۱۶/۷٪ آنها اقدامات اورژانس پزشکی در نجات فرد می‌توانست مفید واقع گردد.

نتیجه‌گیری. مین شایع‌ترین عامل صدمات است و در اغلب موارد صدمات متعدد ایجاد کرده است. سربازان بیشترین قربانیان این حوادث هستند. شناسایی و مشخص‌سازی و پاک‌سازی مناطق آلوده و آموزش تخصصی در کاهش تلفات موثر است.

کلیدواژه‌ها: انفجار، مواد منفجره، کارکنان نظامی، آسیب